

## Wiadomości krajowe.

Z Lwowa. — Najwyższa uchwała z dnia 12go Lutego r. b., raczył Najjaśniejszy Pan dogodzić najuniższej prośbie Ignacego Brunsteina dziedzica dóbr, i dozwolić mu używania tytułu Baronowskiego, którym od N. Króla Bawarskiego obdarzony został.

Z Wiednia d. 24. Marca. — Najjaśniejszy Cesarz Jegomość otrzymawszy od N. Króla Portugalskiego, Brazylijskiego i Algarbijskiego ozdoby trzech najdawniejszych Królewsko-Portugalskich orderów, raczył przez Posła swojego, Hrabiego Eltza przesłać Jego Królewskiej Mości nawzajem Wielkie krzyże Królewsko-Węgierskiego orderu S. Szczepana, Cesarzsko-Austryackiego orderu Leopolda, tudzież orderu zelazney korony.

W skutku najwyższego rozporządzenia, przywdział Dwór w dniu dzisiejszym (24go Marca) żalobę po ś. p. N. Karolu XIIIstym Królu Szwedzkim i Norweskim, która nosić się będzie bez przerwy przez dni 12, to jest włącznie do dnia 4go Kwietnia.

## Wiadomości zagraniczne.

### Indye Wschodnie.

Gazeta Londyńska Kuryer, umieszcza ważne i interesujące wiadomości z Indyy wschodnich, według których ze wszechmiar nowej wojny z Mahratami spodziewać się należy. W miesiącu Październiku r. z. jeżeli nie całe wojsko Madrasenskie to przynajmniej wielka część jego stała w polu: wojsko Bombayskie było podobnież do boi gotowe, i miano go jeszcze znacznie pomnożyć; a wojsko Bengalskie było takż w poruszeniu, gdy tymczasem jeneralny Gubernator z znakomitym Sztabem jeneralnym, oczywiście w zamiarach wojskowych Kray obieżdzał. Po wszechnie twierdzą, że jeneralny Gubernator na tem się upierać zamysła, by każdy z Naczelników Mahratskich Angielskie wojska posiłkowe u siebie przyjął; to jest, aby dywizya wojska Angielskiego stolicę Xiążęcia In-

dyjskiego osadziła i osoby jego pilnowała, aby tey dywizyi dla tey utrzymania się pewną przestrzeń ziemi wyznaczono, i aby przy Dworze Xiążęcia Indyjskiego Poseł Angielski rezydował, i interessów kompanii (handlowey Angielskiej) doglądał. To dzieie się już przy największej części Dworów Indyjskich, i ma się teraz na wszystkie owe Dwory rozciągnąć; wszystkim zgoła mają się odjąć środki do zaczepiania Angielskiej sily zbroyney, lecz mają zostać się przy Panowaniu nad Poddanymi swoimi. „Wątpiemy“, (dodaie gazeta Londyńska Kuryer) „aby się niektórzy z Xiążąt Indyjskich temu rozporządzeniu opierać zechcieli, ależ największe jest podobienstwo, że tego żaden z nich ze skutkiem użynie nie zdoła.“

### Dania.

Według wiadomości z Kopenhagu z dnia 10. Marca zawinęło do Sundu 2 Angielskich okrętów liniowych i kilka fregat, których przeznaczenie niewiadome jest.

### Rossya.

Jego Królewicowska Mość Xiąże Alexander Wirtemberski, Jeneral iazdy, mianowany jest Szefem pułku Dragonów Rygskich.

Pułk piechoty Kafudzkiej nadany jest Jego Królewicowskiej Mości Xięciu Wilhelmowi Pruskiemu, którego imie nosi.

Wszystkie trąby do pułków iazdy należące, przelewają teraz na formę nowszą i stosowniejszą.

Według prywatnych doniesień Chińskich, przerywają okręty Angielskie związek między Chinami a Koreą, przez co handel morski tego półwyspu z Chinami prawie zupełnie zatamowanym jest.

### Królestwo Polskie.

Obiedwie gazety Warszawskie z dnia 28go Marca umieszcily co następuje:

Dnia 25. b. m. wojska składające tutaj szą osadę, to jest, cała piechota, iazda i dwie

baterye gwardyi artylleryi konney, wystąpiły w paradzie około godziny 10tej przed potudniem. Linia ich rozciągała się od Zamku, gdzie było prawe skrzydło, wzdłuż Krakowskiego Przedmieścia i Nowego Świata, do ulic Ujazdowskich, gdzie się kończyło lewe skrzydło. Najjaśniejszy Pan, obiechawszy konno szeregi woyska w towarzystwie Braci swoich WW. Xiążąt Konstantego i Michała, i otoczony świetnym orszakiem Jenerałów obu narodów, zatrzymał się potem na placu parady woyskowej, gdzie woyska prowadzone przez Wodza swego Naczelnego Jego Cesarzowicowską Mość W. X. Konstantego przeciągnęły dwa razy przed N. Monarchą krokiem podwójnym, pierwszy raz w otwartych odstępach, a drugi raz w kolumnach ściśniętych. Dowodzili pod Wodzem Naczelnym, piechotą JW. Jenerał Dywizyi, Wincenty Hrabia Krasziński, a jazdą JW. Jenerał dywizyi Różniecki.

Nazajutrz Jego Cesarzowicowska Mość W. X. Konstanty, stawił przed Bratem swoim, W. X. Michałem, Jenerałów i Office-rów obu narodów. Urzędnicy władz krajowych byli także przedstawieni W. Xięciu Michałowi.

Daley umieścili pomienione gazety ponizsze

#### P r o g r a m m a

do Pierwszey Sessyi Seymowej w r. 1818.

Dnia 27. Marca o godzinie 9tej z rana zgromadzą się do Kościoła Katedralnego Senatorowie, Ministrowie, i Rada Stanu, oraz Posłowie i Deputowani.

Senatorowie i Rada Stanu zasiądą w Presbiterium, a Posłowie i Deputowani zajmą pierwsze ławki w Kościele.

Skoro się wszyscy zgromadzą, odprawi się msza czytana, po której nastąpi kazanie, a po niem jeden z Biskupów, pontyfikalnie ubrany, zaintonnie Hymn Veni Creator.

Po skończonem nabożeństwie, Senat się zbierze w Izbie swych posiedzeń, a Posłowie i Deputowani w Izbie przeznaczonej do ich zgromadzenia.

Posłowie i Deputowani zajmą miejsca podług porządku przepisanego Statutem 15/27 Marca 1816 dla Woiewództw, Powiatów i Okręgów Gminnych, to jest, na pierwszej ławce, po prawey ręce od wniścia, zasiądą Posłowie Woiewództwa Krakowskiego, po nich Deputowani z tegoż Woiewództwa. Pierwszą ławkę po lewey ręce od wchodu zajmą Posłowie Woiewództwa Sandomirskiego, po nich Deputowani rzeczzonego Woiewództwa. Posłowie i Deputowani Woiewództw Kaliskiego, Płockiego i Podlaskiego zasiądą miejsca za Posłami i Deputowanemi Woiewództwa Kra-

kowskiego. Zaś Posłowie i Deputowani Woiewództw Lubelskiego, Mazowieckiego i Augustowskiego umieszczeni będą za Posłami i Deputowanemi Woiewództwa Sandomierskiego.

Ministrowie i Członki Rady Stanu, na mocy artykułu 101 Ustawy konstytucyney, mający prawo zasiadania w obu Izbach, mieć będą miejsce w Izbie Senatorskiej po obu dwóch stronach tronu, a w Izbie Poselskiej, naprzeciwko Marszałka Seymowego.

Minister Spraw Wewnętrznych uda się do Izby Poselskiej, uwiadomi ją o nominacyi Marszałka, i tę głośno odczytawszy, wezwie go do zaięcia miejsca swego; wręczy mu nakoniec nominacyą, wraz z listą członków Izby zatwierdzoną przez Senat.

Poczem Minister Spraw Wewnętrznych oznaymi Najjaśniejszemu Panu, iż Posłowie i Deputowani zaięli miejsca swoje: tudzież, że nominacya Marszałka została ogłoszoną.

Następnie, Marszałek przystąpi do imiennego powołania każdego z członków, podług listy onemu wręczonej, i wezwie do ustępu tych, którzyby nie mieli prawa do zasiadania. Poczem na czele Izby oczekiwać będzie rozkazów Najjaśniejszego Pana, nie zajmując się żadnym innym przedmiotem.

Prezydujący w Izbie Senatorskiej, w tymże samym czasie powołałszy imiennie wszystkie członkie przytomne podług listy przeyrzanej, wezwie tych do oddalenia się, którymby Senat odmówił prawa do Obrad Seymowych. A za otrzymaniem rozkazu Najjaśniejszego Pana przez iednego z członków Rady Stanu, wyznaczy Deputacyą złożoną z dwóch Senatorów, która się uda do Izby Poselskiej, dla wezwania iey do połączenia się z Izba Senatorską.

Marszałek Seymowy zawiadomiony o zbliżaniu się wzywż wzniankowanych Senatorów, wysle dwóch Posłów i dwóch Deputowanych dla przyięcia, i osobiście przyimie ich przy drzwiach Izby, wprowadzi, i wskaże im miejsce na przeciwko siebie.

Ciż Senatorowie krótką przemową wezwą Posłów i Deputowanych do połączenia się z Izba Senatorską: poczem, powstawszy z miejsca swego, poprowadzą do rzeczoney Izby Posłów i Deputowanych, na czele których Marszałek znaydować się będzie.

Skoro się obiedwie Izbie połączą, i gdy Izba Poselska zajmie miejsca wskazane przez Prezydującego w Senacie, doniosą o tem Najjaśniejszemu Panu przez Deputacyą, złożoną z sześciu członków, po trzech z każdej Izby; Prezydujący w Senacie wybierze Senatorów, a Marszałek Seymowy Posłów, z których też Deputacya złożoną będzie.



W tym porządku obiedwie Izby oczekiwać będą przybycia Monarchy, nie przystępując do żadnych obrad.

Prezydujący w Senacie, i Sekretarz Senatu przyymą Najjaśniejszego Pana u drzwi Izby.

Najjaśniejszy Pan z Tronu swego, otoczony po prawey stronie Ministrami i Radą Stanu, po lewey Swiątą swoją, a w tyle Dworem swoim, zagał posiedzenie Mową w ięzyku Francuzkim, która Minister Sekretarza Stanu odczyta w ięzyku Polskim.

Po skończoney Mowie Monarchy, i odczytaniu iey w Polskim ięzyku przez Ministra Sekretarza Stanu, Marszałek Izby Poselskiej wezwany będzie przez iednego z członków Rady Stanu, do przysięgi wskazaney artykułem 119 Statutu organicznego o Reprezentacyi narodowey.

Po złożeniu przysięgi, ieden Członek z Rady Stanu wręczy mu w Imieniu Monarchy Łaskę Marszałkowską.

Prezydujący w Senacie w imieniu Senatu, po nim Marszałek Seymowy w imieniu Izby Poselskiej, zabiorą głos.

Po tych przemowach Najjaśniejszy Pan opuści Izbę Senatorską, i uda się do swych pokoiów. Prezydujący w Senacie odprowadzi Monarchę do pierwszych drzwi pokoiów, a wyż rzezona Deputacya aż do drugich drzwi.

Prezydujący wróciwszy do Izby Senatorskiej, da głos Ministrowi Wewnętrznemu, który wystawi Obraz działań Rządowych od czasu odrodzenia się Królestwa, odwołując się do raportu przedstawionego Senatowi przez Radę Stanu, (którego każdemu z Członków Seymujących exemplarz drukowany, wraz z powyższą mową Ministra, udzielonym będzie.) Przedstawi oraz Seymowi stan kraju, i uwiadomi o projektach, które podane będą pod roztrząśnienie obu Izb.

Po mowie Ministra Wewnętrznego, Prezydujący w Senacie oświadczy w Imieniu Monarchy, iż wolą iest Jego, aby obie Izby połączone zebrały się w dniu następującym dla słuchania raportu Rady Stanu, i wezwie Izbę Poselską, aby się oddaliła do Izby swojej.

Jak tylko Posłowie i Deputowani powrócą, i gdy Marszałek zajmie swe miejsce, otworzy posiedzenie mianowaniem Sekretarza, i wezwie go do złożenia przysięgi na rotę przepisaną artykułem 121 Statutu Organicznego o Reprezentacyi Narodowey.

Tegoż samego dnia lub następującego, każda Izba przystąpi oddzielnie do wyznaczenia Kommissyi Skarbowey, Kommissyi Prawodawczej Cywilney i Kryminalney, i Kommissyi

Organiczney i Administracyyney, stosownie do artykułu 98 Ustawy Konstytucyyney.

Sessya tak w Senacie, iako i w Izbie Poselskiej będzie publiczna.

W przedpokoiach Izby Senatorskiej będzie straż; — zaś przy Izbie Poselskiej warta, tylko z dwóch ludzi złożona.

W dniu 28mym o dziesiątey godzinie ranej, obiedwie Izby zgromadzą się w Izbie Senatorskiej, gdzie ieden z Członków Rady Stanu wezwany przez Prezesa Senatu, odczyta rapport Rady Stanu, tyczący się położenia krajowego i czynności Rządu, stosownie do artykułu 106 Ustawy Konstytucyyney. Potem Prezydujący w Senacie oświadczy, iż wzywa w Imieniu Monarchy Członki drugiey Izby, aby te wrócili do miejsca posiedzeń swoich dla rozpoczęcia działań w Izbie Poselskiej.

Nakoniec umieszczona iest w iedney z wyżej rzezonych gazet Warszawskich

M. o w a

Najjaśniejszego Cesarza i Króla, miana przy otwarciu Seymu Królestwa Polskiego dnia 15/27. Marca 1818.

Reprezentanci Królestwa Polskiego!

Spełniaj się wasze nadzieie i moje życzenia. Lud, który powołani iestście reprezentować, używa nakoniec bytu narodowego pod rękoiymią ustaw, które czas do dojrzałości doprowadził i zatwierdził.

Nayszczersze zapomnienie przeszłości mogło iedynie bydź powodem do waszego odrodzenia. Było one nieodzownie postanowionem w mey myśli, skorom mógł polegać na sposobach iego uszczenia.

Troskliwy o sławę moiey Oyczyzny, chciałem teyże nową chwałę przydać. Jakoż Rosya po srogiey wojnie, oddając podług nauki Chrześcijańskiej dobro za złe, wyciągnęła ku wam braterskie ręce, i z pomiędzy wszystkich korzyści, które iey dawało zwycięztwo, przeniósła iedynie zaszczyt wzniesienia i przywrócenia Narodu walecznego i godnego szacunku.

Przyglądając się do takiego dzieła, posłuszny byłem wewnętrznemu przekonaniu silnie popieranemu przez świeże wypadki.

Dopełniłem obowiązku, który mi iedynie toż przekonanie przepisywało, a który się tem droższym stawał dla moiego serca.

Organizacya trwająca w waszym Kraiu dozwalala niezwłocznego ustanowienia tey, iaką wam nadałem, wprowadzając w wykonanie prawidła ustaw liberalnych, które nie przestawały nigdy zajmować całej mey troskliwości, a których spodziewam się przy pomocy Boskiej rozciągnąć wpływ zbawienny na wszystkie Krainy, iakie od Opatrzności mey pieczy są poruczone.

Podaliście mi przeto sposobność okazania mey oczywiście tego, co dla niey od dawna gotuję, i co otrzyma, skoro zarody tak ważnego dzieła będą mogły osiągnąć potrzebnego rozwinięcia.

Polacy! Odstąpiwszy od zgubnych uprzedzeń, które wam tyle zadaly ciosów, do was już należy ustalić wasze odrodzenie. Jest one nierozzerwanie połączone z przeznaczeniem Rossyi. Wszystkie wasze usiłowania dążyć powinny ku ściśnieniu tego zbawiennego i opiekuńczego związku.

Wskrzeszenie wasze jest opisane w uroczystych przymierzach; uświęca je ustawa Konstytucyyna. Nienaruszalność tych umów zewnętrznych, i tego kardynalnego prawa, zapewnia odtąd Polsce zaszczytny między narodami Europejskimi stopień, do którego drogiego celu tak długo na próżno dążyła pośrednio najsroższych doświadczeń.

Otwiera się zawód pras waszych. Minister Spraw Wewnętrznych wystawi wam terazniejszy Stan Administracyi Królestwa. Będziecie uwiadomieni o projektach do praw, które mają stać się przedmiotem waszych narad. Mają one na celu coraz dalsze ulepszenia.

Prawo podatkowe wymaga ieszcze wiadomości, które tylko czas i sprawiedliwe oszacowanie waszej możności zdołają dostarczyć Rządowi. Porządek Konstytucyyny jest stosowany z kolei do wszystkich części Administracyi. Sądownictwo będzie niebawnie urządzone. Projekta do \*prawodawstwa Cywilnego i Karnego będą wam podane. Miło mi jest wnosic, iż zastanawiając się nad niemi z dojrzałą uwagą, udziałacie prawa mające zaręczać dobra najsroższe, bezpieczeństwo waszych osób i własności, iako też swobodność zdań waszych.

Nie mogąc ciągle z wami przemieszkować zostawiłem wam Brata mego, poufałego przyjaciela, i nieodstępne od najmłodszych lat towarzysza. Poruciłem mu wasze wojsko. Swiadomy moich chęci i moiey troskliwości ku wam, przywiązał się do własnego dzieła. Za iego to staraniem wojsko to, już w tak sławne pamiętki i w przymioty wojenne bogate, zamogło się ieszcze od czasu, iak się ón na czele iego znajduje, w nawyknieniu do porządku i sformości, które się tylko w ciągu pokoju nabywa, i usposabia żołnierza do właściwego mu powołania.

Jeden z nayszanowniejszych Weteranów waszych jest moim zastępcą między wami. Osiwiał pod waszemi chorągwiemi, stale dzielący wasze powodzenia i klęski, nie przestawał dawać dowodów swego poświęcenia dla Ojczyzny. Doświadczenie zupełnie wybór mój sprawiedliwił.

Mimo moich usiłowań, może wszystkie dolegliwości, które was uciskały, ieszcze nie są zatarte. Taka jest przyrodzona rzeczy Kohey. Dobro zwolna tylko może być zdziałanem, a doskonałość jest niedostępną dla słabości ludzkiej.

Reprezentanci Królestwa Polskiego! — Wzniescie się do wysokości waszego powołania. Wezwani iestecie do dania znakomitego przykładu Europie, wzrok swój na was zwracającej. Dowiedźcie współczesnym, iż te ustawy liberalne, których na zawsze święte prawidła usiłowano pomieszać z przewrotnemi naukami, iakie za naszych czasów budowie towarzyskiej okropnym upadkiem zagroziły, nie są niebezpiecznym omamieniem; ale, że dobrą wiarą wykonane, i czystemi zamiarami ku celowi zachowawczemu i pożytecznemu dla ludzkości kierowane, godzą się zupełnie z porządkiem, i wspólnie zrzadzają prawdziwą pomysłność narodów.

Tę wielką i zbawienną prawdę w skutku okazać wam pozostaje. Niech tedy zgoda i jedność przewodniczą waszemu zgromadzeniu. Niech powaga, spokojność i umiarkowanie znamionują wasze obrady.

Powodowani iedynie miłością Ojczyzny, celujecie czystością zdań waszych. — Niech będą niezawisłe od żadnych osobistych i wyłącznych względów. Wyrażajcie je z prostotą i prawością, zrzekając się utódeń, które nacyjściey zrzecznemu mowy utódeń towarzyszą. Niech nakoniec uczucie braterskiej przyjaźni, które nam wszystkim przepiśnie Boski Prawodawca, nigdy was nie odstepnie.

Tym to sposobem zgromadzenie wasze uzyska sobie głośnie Krain zalety, i ten powszechny szacunek, iaki podobne zebrań nakazywać powinny wtenczas, kiedy Reprezentanci wolnego Narodu nie przeistaczaia dostojnego powołania swego.

Pierwsi Urzednicy Krain, Senatorowie, Posłowie, Deputowani! Wyraziłem wam myśl moją, wskazałem wam wasze obowiązki.

Skutki prac waszych w tem pierwszym zgromadzeniu nauczą mnie, czego w przyszłości Ojczyzna może oczekiwać po waszem dla niey poświęceniu się, iako też po waszych dobrych ku mnie uczuciach, i czyli, wierny moim przedsięwzięciom, będę mógł daley rozszerzyć to, co już dla was uczyniłem.

Nieśmy dzięki Temu, który Sam posiada moc oświecenia Panujących, bratania Ludów, tudzież zlewania na nich darów miłości i pokoju.

Wzywamy Go, aby pobłogosławił dziełu naszemu, i uwienczył je pomysłnością.